

udenfor vort Parti naturligvis og af Folk, som høre til Høirepartiet, til det nu regjerende Parti — har Beviser, som godtgjøre, at Arbejderne, de daarligere stillede Arbejdere, ikke paa nogen Maade have Naad til at sikkre sig i Sygdoms- eller Alderdomstilfælde. Jeg henpeger her til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som jo har meddelt i sine Beregninger i nationaløkonomist Tidsskrift, hvad der nødvendig maa medgaa til en Familjes Underhold, hvis den skal leve nogenlunde taalelig. Den laveste Satz, som dette ærede Medlem har paa sin Beregning, var den, at der til en Familie paa 2 Medlemmer, Mand og Hustru, vilde behøves 830 Kr. aarlig for at kunne eksistere nogenlunde taalelig. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning; jeg tror ikke, den er sat for høit. Det skal dog siges, for at det ikke senere skal blive sagt fra anden Side, at det ærede Medlem i en senere Statistik er kommen noget bort fra denne Beregning, er kommen noget lavere ned, hvis jeg ikke huffer feil, til 750 Kr., men det er kun sket gjennem Vineri paa mange forskjellige Omraader. Og det skal samtidig siges, at Forretningsfører P. Knudsen har faaet Tallene højere op end til 830 Kr., hvilket han ogsaa mener, er fuldstændig rigtigt efter de statistiske Oplysninger, der eksisterer. Men vi ville nu altsaa holde os til dette Mellemtal, som af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) er ført ud i Verden, nemlig 830 Kr. som den laveste Satz for en Familie paa 2 Medlemmer, Mand og Hustru. Kjøbenhavns Statistik viser, at der i Kjøbenhavn findes 38,200 Haandværksarbejdere og Arbeidsmænd, hvoraf 23,800, ca. 62 %, have under 800 Kr. i aarlig Indtægt. Af disse Sidste ere 15,800 Familieforsørgere, og deres Indtægt gaar endogsaa langt ned, for Nogle Bedkommende til 400 Kr. Man vil altsaa kunne forstaa, at under disse Forhold er det umuligt, at Arbejderne fuldt ud skulde kunne sikkre sig imod at gaa til Grunde ved Sygdom eller at komme paa Fattigvæsenet, naar Alderdommen indtræffer. Naar der af 38,200 Haandværksarbejdere og Arbeidsmænd her i Byen er 23,800, der have under det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har sagt, skal til for at kunne eksistere nogenlunde taaleligt, for at kunne leve et nogenlunde ordentligt Liv, saa vil det jo kunne forstaaes, at det er en aldeles urimelig Forbring, at disse skulle sikkre sig baade i Alderdom, mod Sygdom, Ulykke m. m. Der er endogsaa af disse 23,800 et Antal af 15,800, der ere Familieforsørgere. Jeg synes,

at disse Tal ere saa slaaende og saa bevisførende, at man ikke længe burde tvistes om, hvorvidt det er Mangel paa god Villie hos Arbejderstanden, der gjør, at de ikke Allesammen ere forfikkrede i de nævnte Tilfælde, eller det er Mangel paa Gvne. Jeg tror, dette Sidste er Tilfældet. Ja, man kan naturligtvis sige, at Arbejderen først og fremmest maa være paa det Rene med, at han maa sikkre sig mod at gaa til Grunde under Sygdom, og at han saa maa pine paa andre Omraader, paa det aller Nødvendigste for at sikkre sig mod at gaa til Grunde under Sygdom. Men mine Herrer! Det er let at sige det, men meget vanskeligt at gennemføre det i Praxis, naar der mangler paa det ene Omraade og paa det andet Omraade, og man desuagtet skal til at lægge Noget hen for at sikkre sig imod Ulykkestilfælde, i Alderdommen osv. Det er svært, og der er Ingen, der rigtig føler, hvor svært det er, naar han ikke har prøvet at leve af den lille Indtægt. Naar alle Andre tale derom uden at have prøvet det, er det tilbørlig Talemaader, de vide ikke, hvad det er at lægge til Side, hvor der Intet er at lægge til Side af. Dersom man vidste det, vilde man ikke saa let paastaa, at der kunde gjøres Mere fra Arbejdernes Side, end der hidtil er gjort. For Landets Bedkommende er Forholdet det, at der ifølge Knudsens Statistik og Kammerassessor Bayers Oplysninger i Provindsjobstæderne og Landdistrikterne findes 45,000 Haandværksarbejdere og Arbeidsmænd, hvoraf 33,600 have langt under 800 Kr. aarlig. Af disse Sidste ere 22,300 Familieforsørgere. Man ser altsaa — Noget, man forøvrigt allerede er godt kjendt med — at der ogsaa i Provindserne er Mange, for hvis Bedkommende Lønner slet ikke gaar op til 800 Kr., men man vil vel ogsaa paa Landet kunne leve noget billigere. Man ser, at Forholdene paa Landet ere herest Slette, idet det er langt over Halvdelen — op mod $\frac{3}{4}$ — som ikke have de 800 Kr., men gaa langt ned derunder. Jeg tror, at disse Tal saa nogenlunde have godtgjort, at man ikke længere bør paastaa, at det er Uvillighed, der gjør sig gjældende hos Arbejderstanden, naar de ikke sikkre sig i Sygefasker og andre Arter af Selvhjælpsfasker.

Jeg skal dog imidlertid nu bevise, at det slet ikke staar saa daarlig til med Forfikkning blandt Arbejderstanden, og jeg troer, at de have sluttet sig til Sygefaskerne saa godt, som det overhovedet kan forlanges. Jeg skal i den Henseende henholde mig til Stiftsfysikus Trautners og Hr. Forretningsfører P. Knudsens Beregninger for 1882. Det beregnes deri, som sagt, at der i Kjøbenhavn